

OVER HET PRESERVEREN VAN FOSSIELE SCHELLEN

Bij het verzamelen van fossiele schellen ziet men zich dikwijls geplaatst voor het probleem, de vondsten op een veilige wijze thuis te brengen en ze ook later hanteerbaar te maken en voor verdere beschadiging te behoeden. Niet zelden immers zijn de schellen zo teer, dat ze niet met de hand kunnen worden aangevat. In zo'n geval bleek mij de beste manier ze met een lepel, samen met wat zand op te schep-
pen en dit in een doosje te doen, dat daarna geheel met droog zand werd opgevuld. Ook in aspirinebuisjes heb ik wel schelpjes opgeschept en zo met succes overge-
bracht. Men doet er natuurlijk goed aan op breuk te rekenen en wat meer schellen mee te nemen. Het enige bezwaar is feitelijk dat men nogal veel ledige doosjes en
buisjes nodig heeft en men tenslotte meer zand dan schellen transporteert.

De aldus meegebrachte schellen werden thuis door mij verstevigd met behulp van Arabische gom (kantoorlijm) verdund met water, in een verhouding van 1 : 1. Bij de uitvoering neme men een glasplaat en op de rechterhelft worden enige drup-
pels slaolie goed uitgewreven. De schelpjes worden voorzichtig op de linkerhelft
gedeponeerd en het zand wordt weggepenseeld. Daarna bestrijkt men de schelpjes
voorzichtig met een kwastje met verdunde lijn. Nu kunnen ze voorzichtig naar de
rechterhelft worden gerold om er te drogen. De olie dient om vastkleven te voorkom-
men. Deze methode werkt zeer bevredigend, de schelpjes worden buitengewoon stevig
en kunnen een forse behandeling doorstaan. Nadelen zijn er ook aan verbonden. De
lijm is duidelijk als een glimmende laag op de schelpjes te zien. Ook het drogen
kost nogal tijd. De fijnere schelpjes (naar mijn ervaring bijv. Neritidae) kan men
niet met deze "waterige" oplossing bewerken, ze vallen uiteen. Bovendien leent deze
methode zich minder goed voor toepassing op de vindplaats zelf.

Het voorgaande deed mij besluiten tijdens mijn jongste verzameltocht in het
Basin de Paris de door de heer H. van Haren (zie C.B. no. 98, blz. 1010) beschreven
methode eens te proberen. Een flesje voor 4/5 gevuld met aceton werd verder aange-
vuld met Velpon. Dit leverde na enig schudden een heldere, vluchtige vloeistof,
die voldoende kleefkracht bleek te bezitten. Dit nu werd meegenomen als preserve-
ringsmiddel.

De gevonden schelpjes werden hierin gedompeld met behulp van verschillend gebogen
ijzerdraadjes (gemaakt van paperclips). In de open lucht waren ze binnen 1 minuut
volkomen droog. Om vastkleven te voorkomen werd als ondergrond wit vloeipapier toe-
gepast. Bovendien werd elk schelpje kort na het neerleggen nog even omgerold. Op-
passen dat ze niet tegen elkaar aanliggen ! De fossielen waren hierna sterk genoeg
om samen in een doosje te worden gedaan met een propje watten er bovenop om ramme-
len te voorkomen. Op deze wijze hebben ze het transport met goed gevolg doorstaan.

D.A. Visker.